

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. 3. 2025 samosoudcem Mgr. Alešem Grombířem, takto:

takto:

Obžalovaný [jméno obžalovaného], narozený 1980 [adresa], trvale bytem [Adresa obžalovaného], adresa pro účely doručování [Adresa obžalovaného], (u [jméno FO]),

je vinen, že

1) od měsíce dubna 2023 do měsíce října 2024, včetně, v Berouně, ani jinde nehradil výživné na svého nezletilého nezaopatřeného syna [jméno FO], nar. [datum], studenta SOU [adresa], kdy povinnost obžalovanému vyplývá z občanského zákoníku a její výše byla konkretizována rozsudkem Okresního soudu v Berouně sp. zn. 23 P 55/2013-249 ze dne 22.8.2022 s právní mocí dne 12.3.2022 na částku 3 000,- Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky nezletilého [jméno FO], nar. [datum], bytem [adresa], ač to bylo v jeho možnostech a schopnostech, čímž obžalovanému vznikla dlužná částka na výživném celkem 49 000,- Kč, když dne 7. 11. 2024 uhradil na výživném částku 8 000 Kč, k rukám matky nezletilého syna [jméno FO],

2) od měsíce dubna 2023 do měsíce srpna 2024, včetně, v Berouně, ani jinde nehradil výživné na svého nezletilého nezaopatřeného syna [jméno FO], nar. [datum], který byl Okresním soudem v Berouně svěřen do péče své babičky [jméno FO], nar. [datum], bytem [adresa], [adresa], kdy povinnost obžalovanému vyplývá z občanského zákoníku a její výše byla konkretizována rozsudkem Okresního soudu v Berouně sp. zn. 23 P 55/2013-213 ze dne 2.5.2022 s právní mocí dne 18.6.2022 na částku 3 000,- Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky babičky nezletilého [jméno FO], nar. [datum] bytem [adresa] čp. čp. 3, [adresa], čímž obžalovanému vznikla dlužná částka na výživném celkem 51 000,- Kč k rukám babičky nezletilého syna [jméno FO],

tedy

ad 1) úmyslně po dobu delší než čtyři měsíce neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného

ad 2) úmyslně po dobu delší než čtyři měsíce neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného,

čímž spáchal

ad 1) přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 2) přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) měsíců,

podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou

Odůvodnění:

1. Obžalovaný se k jednání, pro které na něj byl podán návrh na potrestání v podstatě doznal.

2. K bodu 1. návrhu, resp. rozsudku uvedl, že výživné na syna [jméno FO] platí od prosince 2023, ale ne v plné výši, protože jeho finanční situace není ideální, naposledy poslal 8 000 Kč.

K bodu 2. návrhu uvedl, že je tam situace jiná, syn [jméno FO] ukončil studium v září 2022 a od té doby příležitostně pracuje.

Výživné neplatil, protože měl horší životní období, byl na ulici, neměl práci. Žádal o snížení výživného, ale nebylo mu vyhověno. Do špatné životní situace se dostal z důvodu neshod v rodině, prodal dům a peníze dostali synové. Pracuje u firmy [právnícká osoba], bydlí tam v maringotce, a to v [adresa]. Vydělává 13 000 Kč – 14 000 Kč i s odměnami. U společnosti [právnícká osoba] pracuje od prosince 2023, je vyučený autoklempířem. Snažil se najít si lépe placenou práci, ale vzhledem k záznamu v rejstříku trestů se mu to nepodařilo. Naposledy byl řádně zaměstnán před 3 roky, pracoval většinou jako řidič z povolání. Se syny se stýká, mimo rámec výživného jim samozřejmě něco dává.

3. Svědkyně [jméno FO] mj. uvedla, že obžalovaný z dlužného výživného 57 000 Kč nezaplatil nic. Na běžné výživné uhradil za období leden - březen 2025 částku 6 000 Kč. Do špatné životní situace se obžalovaný dostal tím, že si vzali hypotéku a když obžalovaný neměl na splátky, tak si bral další půjčky, a to i nebankovní. Než začaly tyto problémy, tak měl stabilní zaměstnání, pracoval jako řidič, jezdil větším autem. Se synem [jméno FO] se vídá u matky obžalovaného paní [jméno FO]. Mimo rámec výživného občas pošle obžalovaný synovi nějaké oblečení, např. tričko, ponožky. Neví nic o tom, že by prodal dům, resp. že peníze z prodeje dostali synové.

4. Svědkyně [jméno FO] mj. uvedla, že obžalovaný z dlužného výživného za žalované období neuhradil nic. Se synem [jméno FO] se obžalovaný stýká, vídají se každou chvíli. Stane se, že obžalovaný poskytne synovi nějaké oblečení, peníze ne. [jméno FO] již pracuje. Neví nic o tom, že by obžalovaný prodal dům a peníze za prodej dal synům.

5. Před rozhodnutím ve věci vzal soud na zřetel i provedené listinné důkazy.

6. Otcovství obžalovaného k synům [jméno FO] a [jméno FO] potvrzují jejich rodné listy. Výše vyživovací povinnosti je upravena v rozhodnutích Okresního soudu v Berouně citovaných shora ve výroku. Zprávy SOŠ a SOU [adresa] potvrzují, že [jméno FO] je studentem této školy (předpokládaný termín dokončení studia je [datum]), resp. že [jméno FO] na této škole ukončil studium na vlastní žádost z [datum] v prvním ročníku. Zpráva Úřadu práce ČR z [datum] uvádí, že [jméno FO], narozený [datum] je veden v evidenci úřadu od [datum]. Ve zprávě Úřadu práce ČR ze dne [datum] je uvedeno, že [jméno obžalovaného], narozený [datum] není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, přičemž poslední evidence byla ukončena [datum] sankčním vyřazením, od té doby nepobíral žádné sociální dávky.

Dalšími provedenými důkazy jsou dokumenty k finančnímu šetření k osobě obžalovaného (včetně lustrace v centrální evidenci exekucí), opis rejstříku trestů, zpráva o pověsti obžalovaného, zpráva probační a mediační služby o výkonu odhledu v jiné trestní věci, pracovní

hodnocení současného zaměstnavatele obžalovaného, výpis volných pracovních míst vhodných pro obžalovaného a některé další.

7. Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že se obžalovaný trestné činnosti uvedené v obžalobě dopustil.

8. Předtím, než soud rozhodl, tak jako předběžnou otázku ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 tr. řádu posuzoval rozsah vyživovací povinnosti pro účely trestního řízení. V této souvislosti vzal na zřetel to, že primárním účelem výživného ve smyslu ustanovení § 913 občanského zákoníku je uspokojování základních životních potřeb, v tomto případě nezaopatřených dětí, kdy povinnost vyživovat spočívá nejen v poskytování peněžitého plnění, ale i v povinnosti vyživovat a zaopatřovat oprávněnou osobu v materiální formě, tedy ve fakticky poskytované péči. Při zohlednění osobních poměrů svědkyň [jméno FO] a [jméno FO], při zohlednění potřeb nezaopatřených synů obžalovaného, jakož i při zohlednění osobních poměrů obžalovaného, se soud pro účely trestního řízení ztotožnil s rozsahem vyživovací povinnosti, tak jak byla určena v obou případech soudem v občanskoprávním řízení, z nichž vycházela i obžaloba, resp. lze říci, že výživné ve výši 3 000 Kč měsíčně je za daných okolností zcela minimální, přičemž bylo v možnostech a schopnostech obžalovaného výživné alespoň v této částce poskytovat.

9. Obžalovaný se hájí tím, že se nacházel v nelehké životní situaci, která mu neumožňovala hradit výživné ve výši určené civilním soudem. Obžalovaný si ale svůj život zkomplikoval především vlastním přičiněním. Není prvním ani posledním, kde si po rozchodu s životním partnerem musí najít bydlení a příp. i novou práci. Jak uvedla i svědkyně [jméno FO], bývalá partnerka obžalovaného, obžalovaný v době jejich soužití stabilně pracoval, a to jako řidič nákladního vozu. Na trhu práce je toto povolání žádané, a to jak v dřívější době, tak i v současnosti. V současné době je tato profese i velice dobře finančně ohodnocená. Jak vyplývá ale i z nabídky volných pracovních míst na internetu, obžalovaný mohl vykonávat i jinou práci, daleko lépe oceněnou v porovnání s jeho současným zaměstnáním. Je pravdou, že při získávání zaměstnání je určitou komplikací záznam v rejstříku trestů, soud ale ze své praxe ví, že o nepřekonatelnou překážku se nejedná, řada osob v obdobném postavení se záznamem v rejstříku trestů si vhodnou a slušně placenou práci najde a závazek na výživném plní, a to i s ohledem na to, že v berounském regionu je nezaměstnanost minimální, resp. s ohledem na to, že zdejší region sousedí s Prahou, kde je situace na trhu práce ještě příznivější.

10. Je evidentní, že obžalovaný nevyvinul větší úsilí k tomu, aby získal přiměřenou práci a plnil tak svoji vyživovací povinnost, resp. je evidentní, že obžalovaný vlastní vinou nedostál svým vyživovacím závazkům. Obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém, kdy musel být srozuměn s tím, že pokud nevytlačí větší snahu a lépe ohodnocené zaměstnání nezíská, nebude moci soudem stanovené výživné hradit. Z dokazování vyplynulo i to, že se sice se syny stýkal a stýká, ale že na jejich výživu nijak (výrazněji) nepřispívá ani mimo rámec výživného.

11. Obžalovaný tak svým jednáním, kdy u obou svých nezaopatřených synů po dobu delší než 4 měsíce úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost je vyživovat, naplnil skutkovou podstatu přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku.

(U syna [jméno FO] se obžalovaný mylně domnívá, že mu zákonná povinnost skončila jeho ukončením školy, nezaopatřen byl až do své zletilosti, tj. do dosažení 18 let věku.)

12. Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaný dopustil, když povaha a závažnost trestného činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

13. Jako k polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku mohl soud přihlédnout k doznání obžalovaného.

14. Naopak jako okolnost přitěžující podle § 42 tr. zákoníku vzal soud na zřetel to, že byl obžalovaný za úmyslnou trestnou činnost v poslední době vícekrát odsouzen (od roku 2021

celkem 6x), a to i za identickou trestnou činnost. (Trestním příkazem Okresního soudu v Berouně sp. zn. 2 T 80/2023 ze dne 23. 5. 2023 byl obžalovaný za dvojnásobný přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 160 hodin, který dosud nevykonal.) Obžalovanému byly postupně ukládány jak podmíněné tresty odnětí svobody, tak tresty alternativní, a to tresty obecně prospěšných prací i peněžitý trest. Žádný z těchto trestů ale nepřiměl obžalovaného k vedení řádného života, a to ani za dohledu probační a mediační služby, který mu byl uložen ve věci vedené u Okresního soudu v Berouně pod sp. zn. 8 T 52/2021. Obžalovanému byla opakovaně poskytována šance v podobě prodloužení zkušební doby u podmíněného odsouzení, kterou ale obžalovaný nevyužil. Stávající trestné činnosti se dopustil ve dvojnásobné zkušební době podmíněného odsouzení, soud proto již sáhl k užití přímé represe v podobě nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to přesto, že za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 nebo 2 tr. zákoníku má být ukládán tento trest jen výjimečně, resp. jenom v případě, že pachatele nelze napravit jiným trestem, jak je uvedeno v § 55 odst. 2 tr. zákoníku. A právě takováto situace nastala ve stávajícím případě.

15. Pro výkon tohoto trestu zařadil soud obžalovaného do věznice s ostrahou podle zákonných kritérií uvedených v § 56 odst. 2 tr. zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Odvolání obžalovaného však nemůže směřovat proti výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, či proti skutečnostem uvedeným v prohlášení viny.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Beroun 12. března 2025

Mgr. Aleš Grombář
samosoudce